

dæmning af Nymindestrømmen“. Jeg kan henviser til Bilag 13, en Adresse med 57 Underskrifter fra Beboere i Hemmet Sogn, altsaa ogsaa Sydboer, hvor de udtale sig saaledes: „En Ordning, som efter vor Overbevisning baade Landbrugere og Fiskere omkring Fjorden kunne være tjente med, er, at Nymindegab lukkes hurtigst muligt, og Hvide Sande-Kanalen sikres i passende Bredde“ o. s. v. Jeg kunde ogsaa nævne Bilag 14, en Adresse med 42 Underskrifter fra Beboere i Sønder Vium Sogn, der taler om Sikring af Hvide Sande-Kanalen og Nymindestrømmens fuldstændige Lukning. Endvidere kunde jeg nævne Bilag 17, en Adresse med 31 Underskrifter fra Beboere i Nørre Bork, altsaa ogsaa Sydboer. Endelig kunde jeg eksempelvis nævne Bilag 18, en Adresse med 37 Underskrifter: „Undertegnede Beboere af Strelluf Sogn, der alle ere Medejere af Værnengene i Ringkøbing Fjord, skulle herved tillade sig at andrage Lovgivningsmagten om at vedtage det af Trafikministeren i Folketinget fremsatte Kommissionsforslag angaaende Sikring af Hvide Sande-Kanalen og Lukning af Nymindestrømmen“. Der kunde nævnes endnu flere Eksempler, og de vise, at det er ikke saaledes, at alle Sydboerne ere paa det rene med, at de ønske Hvide Sande-Kanalen lukket. Og selv de, der ønske den lukket, ønske dog gennemgaaende at faa en anden Tilstand end den, der vilde fremkomme ved, at det gamle Nymindegab aabnedes. De ønske saa et helt nyt Udløb, men liggende betydelig sydligere end Hvide Sande-Kanalen.

Naar man staar overfor disse forskellige Anskuelse, synes jeg, at det maa blive Rigsdagens Opgave at spørge, hvad der i dette Tilfælde vil være det rigtigste og det nyttigste. Det synes mig da, at man maa se hen til, hvorledes Befolkningen vilde blive stillet, dersom man lukkede Udløbet. Man maa huske paa, at selve det Udløb, der nu er dannet, har ikke alene vakt Tilfredshed hos en umaadelig Mængde af de omkring Ringkøbing Fjord boende Landmænd, men ogsaa stor Tilfredshed hos en hel Mængde Fiskere. Det er jo ganske utvivlsomt uimodsigeligt, at Fjordfiskeriet har taget et betydeligt Opsving, og at ligeledes Havfiskeriet har taget et stort Opsving, idet en hel Del af de Fiskere, som før kun havde det usle og næsten umulige Udløb til Havet nede ved det gamle Gab, nu har faaet en virkelig brugelig Passage derud, saaledes at en hel Del af dem nu har anskaffet Motorfar-

tøjer og ere blevne Havfiskere. Det erkendes jo da ogsaa, at hele Fiskefangsten paa de Egne er stegen i en væsentlig Grad. Som et yderligere Bevis paa Rigtigheden deraf kan ogsaa anføres, at Tonagen af de Fiskerifartøjer, der ere i Brug derovre, er mere end fordoblet. For blot at nævne den Del af Fiskeriflaaden fra Ringkøbing Fjord, der er forsikret i Foreningen af danske Fartøjer til Fiskeribrug, kan nævnes, at umiddelbart førend Hvide Sande-Kanalen blev aabnet, androg den 50 Tons, og nu er den stegen til 105. Det er altsaa mere end en Fordobling. Disse Fiskere vilde jo blive i høj Grad forurettede og komme i en vanskelig og bedrøvelig Stilling, dersom man nu lukkede dem ude fra Havet. Og selv om man nu vilde hævde, at der skete en Uret den Gang, som det hævdes fra visse Sider; kan man jo ikke gøre en Uret god ved at begaa en anden og maaske endnu større Uret. Status quo er det umuligt at genindføre.

Hvad er det da, som Flertallet i Udvalget foreslaar? Det er i Virkeligheden en Foranstaltning, der har det gode ved sig, at den kan blive en permanent Foranstaltning, men det kan ogsaa stille sig saaledes, at den kun bliver en Begyndelse til Kanalens Lukning og til noget helt nyt. Ligesom det er umuligt i dette Øjeblik ikke at gøre noget, og ligesom det er umuligt at vende tilbage til status quo, saaledes er det ogsaa umuligt i dette Øjeblik at sige afgjort: Saaledes skal det være, dette er den endelige Ordning. Som jeg udtalte kortelig ved Sagens første Behandling, staar det for mig saadan, at den mest rationelle Maade at tage Sagen paa selvfølgelig vilde være, hvis man allerede nu havde haft en gennemarbejdet Plan til et Udløb et andet Sted, enten det saa blev noget nordligere eller noget sydligere, da at lukke det nuværende Udløb og at gennemføre denne Plan, hvorved man havde den Fordel at kunne bygge paa tørt Land og sikre Anlægget fra først af, kort sagt, lave et Udløb saa godt og sikkert, som Hvide Sande-Kanalen burde have været fra første Færd. Men da der ikke foreligger et saadant gennemarbejdet Forslag, og da Tiden ikke tillader at komme ind paa noget saadant, ser det for mig saadan ud, at det er en saare forstandig og praktisk Løsning og i Virkeligheden en Løsning, som ikke gør Uret til nogen af Siderne, dersom man følger Udvalgets Flertals Indstilling, der gaar ud paa, at man, foreløbig altsaa forsøgsvis, foretager